

Nr 483.

Av herr **De Geer** i Lesjöfors, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 251, angående anslag till fortlöpande konjunkturundersökningar.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 251 äskas anslag till fortlöpande konjunkturundersökningar. I motiveringen för anslaget påpekar statsrådet och chefen för finansdepartementet bl. a., att dylika undersökningar givetvis äro av stor vikt vid alla strävanden att mildra konjunkturväxlingarnas styrka. Jag delar helt statsrådets synpunkter härutinnan men ifrågasätter, huruvida detta syfte tillräckligt beaktats vid utformandet av konjunkturinstitutets arbetsuppgifter. Enligt dessa skulle institutet företrädesvis vara ett organ, som stode statliga och kommunala myndigheter till tjänst med uppgifter och utredningar. Dessa skulle bl. a. vara av sådan natur, att de kunde tjäna de för den ekonomiska politiken i vårt land ansvariga till ledning vid bedömandet av framtidens olika utvecklingsmöjligheter. Härvid nämnas särskilt cheferna för vissa departement, bankofullmäktige, riksgäldsfullmäktige, förlikningsmän i arbets-tvister o. s. v.

Ehuru det givetvis är av största vikt, att statliga institutioner få del av institutets materialsammanställningar och prognoser, anse vi dock, att det ur konjunkturutjämnings synpunkt vore ännu viktigare, om det enskilda näringslivet åtminstone delvis kunde informeras om institutets utredningar. Härigenom finge man större valuta av statens uppoffringar på detta område utan att behöva ikläda sig ökade utgifter. Den för det enskilda näringslivet eller för allmänheten över huvud avsedda publiceringen av institutets utredningar kunde ske i dagspressen, när det gällde kortare, allmänna meddelanden. Vore det fråga om större eller mer specialbetonade tillkännagivanden, kunde dessa lämpligen publiceras i »Kommersiella meddelanden» eller i den av kommerskollegium i samarbete med socialstyrelsen utgivna kvartals-skriften »Ekonomisk Översikt».

Man behöver endast tänka sig in i dagens situation på exempelvis metall- eller järnmarknaden för att inse, huru värdefullt det vore för det enskilda näringslivet att få del av vederhäftiga upplysningar angående lagerställning, konsumtion, produktion samt andra marknadsuppgifter, som inte alltid äro av publik natur, samt de slutsatser konjunkturinstitutet drager av dessa. Ofta torde det material, som står institutet till förfogande, vara av mer eller mindre konfidentiell natur. Det får därför icke publiceras, men institutets bedömande i en viss situation i jämförelse med enskilda personers kan bliva så mycket värdefullare, därför att det har detta material till sitt förfogande. Ur den synpunkten är det givetvis mer institutets slutsatser eller allmänna bedö-

mande av läget som intresserar än sammanställningar av exempelvis statistiskt material. Huru denna informationstjänst skall organiseras och omfattningen av densamma bör avgöras av institutet självt utan detaljerade förskrifter från statsmakterna. Det väsentliga är, att institutet vid sin start erhåller direktiv, som utsträcker dess verksamhetsområde till att omfatta även det enskilda näringslivet.

I anslutning till ovanstående får jag därför hemställa,

att det blivande konjunkturinstitutet jämte sina övriga uppgifter jämväl erhåller direktiv att tillhandagå det enskilda näringslivet med den informationstjänst eller övriga meddelanden, som institutet finner lämpligt, för att underlätta en riktig bedömning av det ekonomiska läget och på så vis befordra en minskning av konjunkturväxlingarnas styrka.

Stockholm den 6 april 1937.

Gerard De Geer
i Lesjöfors.
